

Grunden til, at Staten maa være berettiget til at foranstalte Tvangsindlæggelse af drikfældige og ikke bør lade Drankeres Helbredelse være en blot frivillig Sag, som maa afhænge af Patientens egen Selvbestemmelse, er den, at Drikfældighed ikke blot har Følger for den, der lider under saadan Sygelighed, men udsætter Samfundet for Ulemper, udsætter Retssikkerheden og Samfundsfreden for Fare og udsætter det offentlige for økonomiske Byrder¹⁾.

Uagtet det maa siges, at ethvert Tilfælde af Drikfældighed, naar det faar Lov til uforstyrret at udvikle sig, indeholder de nævnte Samfundsfarer, naar Kommissionen dog ikke ment at burde foreslaa Tvangsindlæggelse for dem alle. Dertil er Drikfældighedens Kendemærker for usikre og Afgørelsen af, om der er Drikfældighed til Stede, altfor meget beroende paa den undersøgende Læges subjektive Skøn²⁾. Tvangsindlæggelse betyder Indgreb i et af de vigtigste Retsgoder: den personlige Frihed, og for at tillade saadant Indgreb maa man forlange sikre Holdepunkter, selv om man derved maa opgive at faa alle de Tilfælde med, hvor en Tvangsindlæggelse var ønskelig.

Af samme Grund, Vigtigheden af at beskytte den personlige Frihed, har man ment, at Tvangsindlæggelse ikke bør kunne ske rent administrativt³⁾, men at det bør være en Domstolssag at afgøre, om Betingelserne for Tvangsindlæggelse i det enkelte Tilfælde ere til Stede.

Men naar disse Hensyn iagttages, naar der skabes faste Regler med ydre Kendemærker til Rettesnor for, hvornaar det offentlige kan gribe ind, og Overholdelsen af disse Regler henlægges til Domstolene, maa Kommissionen anbefale, at Tvangsindlæggelse af drikfældige sættes i System her i Landet. Den Lidelse, som den drikfældige kan foraarsage indenfor sin snævre Familiekreds, ikke mindst i de smaa Hjem, den Brutalit og Demoralisation, som hans Børn ofte udsættes for, den Forstyrrelse af Freden, den Krænkelser af Sædeligheden og Velanstændigheden og den Nedbryden af Retssikkerheden, som han kan være Aarsagen til, gøre det ofte til en bydende Humanitetspligt for Samfundet at fjerne Drankeren fra Hjemmet, om fornødent med Magt, for at søge Helbredelse for ham.⁴⁾

Men saadan tvungen Helbredelse kan kun antages at kunne sættes i System i en af Staten oprettet og bestyret Anstalt, og Bestemmelserne i Forslaget om Tvangsbehandling af Drankere komme derfor alle til at gruppere sig om den i § 7 foreslaaede Statsanstalt for Drankere. Det er derfor nærmest denne Statshelbredelsesanstalt for tvangsindlagte Drankere, der tænkes paa i § 2.

§ 2. Bortset fra det i Paragraffens sidste Stykke nævnte Tilfælde er det til offentlig Politiretsbehandling, at de heromhandlede Sager ere henlagte, idet Sagerne hurtigst mulige Fremme er af Vigtighed, og Paragraffen giver de for Domstolsafgørelserne nødvendige Holdepunkter. Det er, som anført, altsaa ikke nok, at en Person oplyses at være forfalden til Drukkenskab. Hans Drikfældighed maa have givet sig ydre Udslag, for at det offentlige kan gribe ind og tvangsindlægge ham, og § 2 nævner i saa Henseende seks forskellige Udslag, der i det væsentlige bestaa i, enten at han i Gentagelsesstraf for Beruselse er naaet op til Fængsel, eller at han har begaaet visse strafbare Handlinger, eller at han udsætter sig og andre for Fare eller sig og sin Familie for Nød.

Den over Drankeren fældede Dom kan ikke gaa ud paa, at han skal anbringes paa Drankeranstalt, men kun, at Politiet faar Myndighed til at afgøre det. Allerede den Omstændighed er til Hinder for den førstnævnte Fremgangsmaade, at man paa det Forsøgsstadium, paa hvilket vi i Øjeblikket befinde os, ikke kan indrette sig paa at have Helbredelsesanstalt til Raadighed for enhver, der bliver dømt efter § 2. Hvad Anbringelsestiden angaar, har man af Hensyn til den personlige Frihed ment at maatte fastslaa et Maksimum, men indenfor dette at maatte overlade den lægekyndige Bestyrelse Afgørelsen af, hvornaar Patientens Tilstand tillader Udskrivning.

§ 3 forfølger den Tanke videre, som har givet sig Udslag i det midlertidige Straffelovstillæg af 1. April 1905 § 6, og som ogsaa har givet sig Udslag i fremmede Lov-

1) Bilag S. 303 fg.

2) Bilag S. 248 fg.

3) Bilag S. 255.

4) Bilag S. 304.